

Vora el torrent

Títol original: *Suyoocheon* (AKA: *By the Stream*) **Direcció i guió:** Hong Sang-soo **País:** República de Corea **Durada:** 111 min **Any:** 2024 **Gènere:** Drama **Interpretació:** Kim Minhee, Kwon Haehyo, Cho Yunhee, Ha Seongguk... **Música:** Hong Sang-soo **Fotografia:** Hong Sang-soo **Distribuïdora:** L'Atalante Cinema **Estrena a Espanya:** 11/07/2025
No recomanada per a menors de 12 anys
Versió original en coreà, amb subtítols en català

SINOPSI

Una universitat de dones celebra un festival de teatre i una de les professores truca al seu oncle perquè dirigeixi la peça que assagen les seves alumnes. L'home, que havia gaudit d'un gran prestigi com a actor i director abans de caure en desgràcia, accepta la tasca per rememorar la seva joventut. (gencat.cat)

CRÍTICA

Després d'A Traveler's Needs, que li va valer el Gran Premi de Jurat a la Berlinale, el mestre coreà va estrenar al festival suís el segon llargmetratge de l'any i un dels millors de la seva collita dels últims temps. La protagonista Kim Minhee va guanyar el Lleopard a la Millor Actuació per la seva interpretació d'una professora que es retroba amb el seu oncle després d'uns quants anys.

Després de la pel·lícula meu gust fallida *In Water* (Berlinale 2023) i les no del tot convinctes *In Our Day* (Quinzena de Cineastes de Canes 2023) i *A Traveler's Needs* (Berlinale 2024), ***By the Stream*** va significar, sempre per qui això ho escriu, és clar, el retrobament amb el millor cinema de Hong Sangsoo. Una pel·lícula llarga per als paràmetres habituals del director sud-coreà (111 minuts), força més emotiva i qüestionadora que la majoria dels seus altres films recents, i amb una volta de rosca (la irrupció de personatges secundaris que adquireixen una importància inusitada durant la segona meitat del relat) que trenca amb l'esquema de pocs personatges en escena.

Sí, l'estructura és similar (llargs plans fixos amb algun zoom ocasional en què sol haver-hi dos o tres personatges gairebé sempre bevent, menjant i xerrant), però no així les temàtiques abordades, que van des del procés creatiu per desenvolupar una obra de teatre, una història d'amor entre veterans, la soledat generalitzada, les seqüeles d'un alcoholisme cada vegada més estès a la societat i fins a qüestió de la cancel·lació cultural en temps de correcció política.

La Jeonim (Kim Minhee) és una professora de 40 anys en una universitat només per a dones que es retroba després d'uns quants anys amb el seu oncle Chu Sieon (Kwon Haw-hyo), un actor i director de prestigi però ja semiretirat que ara es dedica a sostenir una llibreria a la propera ciutat de Gangneung i que fa temps que està barallat amb la seva germana, la mare de la Jeonim.

Com que el jove director d'una obra de teatre ha estat expulsat per haver tingut idil·lis simultanis amb tres de les set estudiants que havien de participar-hi, la Jeonim demana al seu oncle que escrigui i desenvolupi en a penes deu dies una peça breu per a les quatre actrius que queden (tres s'han retirat del projecte). I aquest serà un dels eixos del film, amb les quatre joves adquirint més presència i interès en pantalla durant la segona hora i amb l'oncle vivint un doble retorn (i una mena de revenja), ja que va estar allà fa 40 anys, quan era un estudiant universitari, que també va intentar sense gaire fortuna muntar una obra teatral.

De tota manera, la major part del film aborda les relacions entre Jeonim, Chu Sieon i una professora i supervisora de la universitat, Jong (Cho Yunhee), que és alhora una mena d'amiga i mare postissa de Jeonim i que es convertirà en parella de l'oncle.

Dins d'una pel·lícula plena d'escenes simpàtiques i entranyables, és particularment interessant per provocador el moment en què Junwon, el director que ha estat fet fora del projecte, irromp al campus i no accepta aquesta mena de cancel·lació. Les voltes de rosca, que no revelarem, són tan inesperades com sorprenents.

Els personatges de ***By the Stream*** es mouen al ritme de l'alcohol (i aquí també mengen molta anguila). A la tercera ampolla la seva manera de parlar comença a canviar i quan ja són desenes les que han destapat són capaços de confessar-se, emocionar-se i plorar abans d'esfondrar-se. El resultat és un film inusualment intens i profund per a l'esperit de l'últim Hong, que aquí surt per sort de cert "pilot automàtic", de la desgana de narracions una mica pesades que s'endevinaven en els seus treballs previs. El mestre està de tornada en tota la seva esplendor.

Diego Battle – 17/8/2024 – otrosocines.com